

FRANKFORT, den 8ten September.

Een bericht uit het Pruisische, van den 22sten Augustus, behelst het volgende: « De monarchen moeten zeker zeer gewichtige zaken te behandelen hebben, vermits steeds eene stipte geheimhouding over het doel hunner zamenkomst in acht genomen wordt, en zij door hunne uitstekendste staatslieden vergezeld worden. Men is hier verlangend iets nader nopens deze zamenkomst te vernemen. De kooplieden, die ieder buitengewoon geval met wantrouwende oogen beschouwen, en daarom dikwijls anders dan het overige publiek daarover oordeelen, willen er niets goeds uit voorspellen. Zij meenen, dat het tot beslissende maatregelen en eindelijk tot oorlog zal komen, daar men langs den weg van onderhandelingen tot dus verre zoo weinig gevorderd is. Dat is dan toch wel niet geheel overeenkomstig de waarheid; nooit werd er wel meer en gelukkiger onderhandeld dan in de laatste jaren. Wel is waar er zijn nog vele vraagstukken onopgelost gebleven, inzonderheid ook de Belgische; maar dit bewijst nog niet, dat de diplomatie vruchteloos is werkzaam geweest. Waar zouden wij thans zijn, als vroeger de pen voor het zwaard had moeten plaats maken! De Belgische zaken, schrijft men uit Berlijn, zijn nog altijd een steen des aanstoots, en kunnen, eer men het vermoedt, eene gevaarlijke gewichtigheid erlangen. De Pruisische regering is, zegt men, over den loop der Londensche conferentie zeer ontevreden; doch het is hoogst moeilijk bij deze zaak de tegenstrijdige belangen te vereffenen, zonder dat van eenen kant opofferingen gedaan worden, waartoe zich tot dus verre niemand wil laten vinden. Het nadeel, dat de onzekere betrekkingen der Nederlanden voor het vertier in de Pruisische staten opleveren, is groot, inzonderheid ten aanzien der verzending van wol naar de Belgische fabrieken.»

— Men meldt uit Straatsburg, dat, sedert de jongste gebeurtenissen in Zwitserland, weder Fransche troepen in de dorpen langs den Rijn kantonneren.

— Brieven uit Rome en andere plaatsen van Italie klagen over het slechte weder, dat men ook daar te lande gedurende de maanden Juli en Augustus gehad heeft. In verscheidene streken der regio's Lombardie en Pesarò worden gebieden om goed weder gekend, hetwelk sedert menschen geheugen in die maanden aldaar niet gebeurd is.

— Er heeft een gerucht geloopt, dat te Napels een opstand was uitgebroken, waarbij het tot dadelijkheden tusschen de troepen en het volk was gekomen en het 2de regiment Zwitsers eenig verlies geleden had. Een der Zwitsersche dagbladen meldt thans, brieven van officieren dezes regements van den 17^{den} Augustus te hebben, waarbij niets van zoodanige gebeurtenis gemeld wordt, maar wel van een ander geval, hetwelk waarschijnlijk tot dit gerucht aanleiding heeft gegeven, en waarbij inderdaad ongeveer 10 man van genoemd Zwitsersch regiment zijn gekwetst geworden. Bij de groote manoeuvres, welke onlangs vier uren van Napels plaats hadden, was in een spiegelgevecht de rol van de retirerende partij aan de Napolitanen, die der overwinnaars daarentegen aan de bijeengeplaatste Sicilianen en Zwitsers opgedragen. Deze aanleg van het schouwspel beviel echter aan de Napolitaansche krijgslieden niet (misschien om dat het thans slechts vertooning was? Want inderdaad had zich het Napolitaansche leger zich voor twaalf jaren als meester in het vlugten gekenmerkt!); zij begonnen derhalve door eene toegift van steenen bij hunne losse patronen aan hunne ergernis lucht te verschaffen. De tegenoverstaanden maakten zich gereed, om met gelijken nadruk te antwoorden, zoodat de Koning in eigen persoon met uitgetrokken degen er moest tusschen komen, om niet spoedig den kleinen oorlog met al te veel waarheid uitgevoerd te zien.

De tijding, door een Munchensch dagblad medegedeeld, dat de Koning van Napels aan zijn land eene constitutie zou gegeven hebben, heeft zich niet bevestigd.

— Een Badensch dagblad hangt een akelig tafereel op van den toestand, waarin de Poolsche vlugtelingen in het kanton Bern zich bevinden. De regering doet niets meer voor hen, en de middelen, waarover een ten hunnen behoeve ingesteld comité beschikken kan, zijn uiterst gering. Zij worden slecht gevoed, maar lijden nog grooter gebrek aan kleederen. Om hunne naaktheid te bedekken, moeten zij elkanderen achtervolgens de weinige kleederen leenen, die zij bezitten en er zeer haveloos uitzien. De meesten gaan barrevoets. Prins Lodewijk Napoleon heeft aan het comité gezonden een prachtig reiskistje van ver-

guld zilver, dat hij van zijnen oom, Napoleon, had. Dit zal waarschijnlijk verloof worden. Wijders worden thans in verscheidene steden van Frankrijk en te Londen liefdegiften voor de Polen in Zwitserland ingezameld.

Van den 9^{den} September.

Het Oostenrijksche regeringsblad wederlegt de berichten, in de Londensche dagbladen, als van eenen agent van don Miguel afkomstig, opgenomen, volgens welke de Oostenrijksche gezantschaps-raad te Londen, de baron van Neuman, den heer van Saraiya zou verzocht hebben, om hem bij den maarschalk Bourmont in te leiden, en zou te kennen gegeven hebben, dat de drie mogendheden het besluit van don Miguel, om den maarschalk Bourmont in dienst te nemen, ten hoogste goedkeurden.

— De Courant van Spiers meldt, dat 5 of 6 soldaten aldaar den knecht van den adjunct, den heer Gelbert, met sabelhoofwen vervolgd en jammerlijk mishandeld hebben. Ook een grijsaard van 72 jaren, die juist voorbijging, heeft erg van hen moeten lijden.

— De predikant Hochdörfer, een der medebeschuldigten van Wirth en Siebenpfeiffer, zou, tegen eenen borgtogt van 2000 fl., ter zake van de nadere tegen hem ingebrachte beschuldiging voor de correctionele regthank, op vrije voeten gesteld worden; dan het officie is daartegen opgekomen, en het hof van appel moet nu beslissen. Eene dergelijke oppositie, in de zaak van den borstelmaker Becker, heeft dit hof verworpen.

— De tweede kamer van het groot-hertogdom Hessen heeft met 24 tegen 9 stemmen besloten, zich bij den groot-hertog te bezwaren over het verantwoordelijke hoofd van het departement van binnenlandsche zaken en justitie, omdat hij op de hooge school van Gieszen toepast een ministerieel besluit van 9 Januarij 1829, in onderscheiden opzichten scherper dan het bondsbesluit van 1819.

— Men spreekt van eene versterking van het Russische leger in Polen, om het land te beschermen, welke thans aan de zwaarte des oorlogs is.

— De politie te Berlijn heeft elf te Parijs uitgekome ne boeken, meest Polen betreffende, verboden, gelijk mede de verhandelingen over het proces te Landau.

BERLYN, den 6^{den} September.

Zijne Majesteit de Keizer van Rusland is gisteren namiddag om 4½ uur in gewenschten welstand te Schwedt aangekomen. Te Swinemunde heeft de landing niet plaats gehad, gelijk zulks het voornemen van Zijne Keizerlijke Majesteit was geweest. Naar men verneemt is Hoogstdezelve, na de inscheeping op den 28sten Augustus te Kroonstad, door hevige stormen beloopt en bijna volle drie dagen in den Finschen zeeboezem rondgeslingerd. Z. M. is eindelijk te Reval aan land gegaan, van waar Z. M., na eene tweede even vruchteloze poging, om de vaart op de stoomboot voort te zetten, in rijtuig naar Petersburg teruggekeerd is; terwijl Hoogstdezelve vervolgens van daar in den avond van den 31sten Augustus de reis over land ondernomen heeft. De storm was ook te Petersburg op de dagen van den 29sten en 30sten zoo geweldig, dat men aldaar voor eene herhaling der jongste groote overstroming beducht was. Werkelijk is ook de stad voor een deel onder water gezet en het dak van het winterpaleis gedeeltelijk verwoest geworden.

— Hunne Koninklijke Hoogheden de erf-groothertog en erf-groothertogin van Meckelenburg Schwerin zijn naar Schwedt vertrokken.

Hare Koninklijke Hoogheid de hertogin van Cambridge is naar Hannover vertrokken.

Van den 8ten September.

De Russische gezant aan het Pruisische hof, de heer van Ribetupierre, die zijnen souverain te Stettin opwachtte, heeft zich thans naar Schwedt begeven. Derwaarts is mede van Swinemunde vertrokken Z. K. H. de Kroonprins van Pruissen.

Z. K. H. de hertog van Cambridge heeft zich van Berlijn mede naar Schwedt begeven.

Prins Willem Adalbert is uit Schwedt te Berlijn aangekomen.

PETERSBURG, den 31sten Augustus.

Het regeringsblad van Petersburg meldt, onder dagteekening van den 28sten dezer, het volgende: « Reeds sinds lang hadden Hunne Majesteiten de Keizer van Oostenrijk en de Koning van Pruissen den wensch te kennen gegeven, om met Zijne Majesteit den Keizer van Rusland eene bijeenkomst te hebben. Daar het Zijne Keizerlijke Majesteit thans mogelijk was geworden, om aan dezen wensch van zijne hooge bondgenooten

ZWITSERLAND.

Zurich, 4 September. In de zitting van den landdag van gisteren, heeft de benoemde commissie omtrent de weigering van Neuenburg, om aan het landdagsbesluit van den 12den Augustus te voldoen, het volgende besluit voorgedragen: « De bondgenootschappelijke landdag, in aanmerking nemende, dat het, volgens het bondsverdrag van den jare 1815, de landdag is, op welken over de aangelegenheden van het bondgenootschap behoort beraadslaagd te worden; dat de landdag uit de afgezanten der Zwitsersche standen bestaat; dat echter deszelfs bondgenootschappelijke werkzaamheid in gevaar zou komen en het verbond zelve met eene algemeene ontbinding bedreigd worden, indien de afzonderlijke standen zich onttrokken aan den plicht, om door afgevaardigden aan de beraadslagingen van den landdag deel te nemen. Verder in aanmerking nemende, dat het wetgevende gedeelte van het kanton Neuenburg, door zijne verklaring van den 28sten Augustus ll., de vervulling van dezen plicht ontduikt, dat het echter, volgens den duidelijken en ondubbelzinnigen inhoud der oorkonde van den 19den Mei 1815, alleen is de zaak en gehoudenheden der regering, te Neuenburg zelf residerende, om alle die verplichtingen te vervullen, welke aan het kanton Neuenburg, als lid van het bondgenootschap, zijn opgelegd; — besluit: Art. 1. De verklaring van den wetgevenden raad des kantons Neuenburg, van den 28sten Augustus 1833, wordt hiermede als onbestaanbaar en strijdig met het verbond afgewezen. Art. 2. Het kanton Neuenburg wordt bij herhaling uitgenoodigd, om aan zijne bondspligten te voldoen, door, overeenkomstig het landdagsbesluit van den 12den Augustus 1833, afgevaardigden op den landdag te zenden en formeel van de zoogenaamde Sarner conferentie af te zien. Hetzelve zal, in geval aan deze uitnoodiging niet niterlijk den 11den dezer mógt voldaan zijn, door *bondgenootschappelijke troepen bezet worden*. Art. 3. De bondgenootschappelijke kriegsraad wordt aangeschreven, om dadelijk alle noodige beschikkingen, ter militaire bezetting van het kanton Neuenburg, te maken, in dier voege, dat in voormeld geval een genoegzaam aantal troepen onmiddellijk na afloop van den vastgestelden termijn, dat is den 12den dezer, het kanton Neuenburg binnenrukke. Art. 4. Het bewind zal dit besluit onverwijld door eenen renbode aan den staatsraad des kantons Neuenburg mededeelen, ten einde hetzelve aan den wetgevenden raad te overhandigen.» — De gansche voordragt van gemeld besluit is door de volgende standen aangenomen: Bern, Solothurn, St. Gallen, Aargau, Tessin, Geneve, Thurgau, Emmenthal, Glarus, Lucern, Zurich, Unterwalden, Appenzel, Basel-landschap en Schwiyz-buitenland. Bern en meer andere standen lieten in de notulen aantekenen, dat zij dit besluit slechts als de volvoering van dat van 12 Augustus jl. beschouwden. De overigen hebben hunne stem voorbehouden. Graauwbunderland heeft in het besluit toegestemd, met uitzondering der militaire bezetting.

De jongste stormen hebben ook op de Engelsche en Fransche kusten jammerlijke rampen veroorzaakt. Den 3^{den} September waren de namen van negen en vijftig schepen bij Lloids reeds bekend, welke vergaan waren of zware zeeschade bekomen hadden; een aantal menschen heeft daarbij het leven verloren. Eene der treurigste gebeurtenissen, gedurende deze stormen, is het vergaan van het Engelsch schip *Amphitrite*, op het strand bij Boulogne. In hetzelfde bevonden zich 132 personen, waaronder 108 vrouwen, die veroordeeld waren om naar Bontany-baai vervoerd te worden. Zoo het schijnt, is er gelegenheid geweest, om al de zich op dat schip bevindende personen te redden, doch door het verkeerde inzicht of de halstarrigheid van den kapitein, die meende, dat het schip bij den volgende vloed zou vlot raken en dat hij dus geene vrijheid had, om de aan zijne zorg toevertrouwde gevangenen te doen ontschepen, zijn allen, niettegenstaande de dringende verzoeken van eenige Fransche zeelieden, die ter hulpe waren toegesnel, aan boord gebleven, en hebben ook allen, die zich als passagiers aan boord bevonden hadden, benevens de kapitein en docter met derzelver vrouwen, en geheel de verdere equipage, met uitzondering van 3 matrozen, hun graf in de golven gevonden. Een van de drie aan wal gekomen matrozen is nog aan de gevolgen overleden.

Nadat voor een paar dagen de raad van ministers omtrent de staatskundige aangelegenheden was vergaderd, is gisteren ook de kabinetsraad daarover bij Z. M. bijeengekomen. Dezelve heeft geruimen tijd geduurd. Tot dus verre schijnen de conferentien der gevolmagtigden te Londen nog niet hervat te zijn. Gedurende derzelver zittingen hebben, van de zijde der verschillende mogendheden of der beide partijen, aan de werkzaamheden van dat staatsligchaam reeds de navolgende personen deel genomen:

Klein XLV, Goblet en van de Weijer.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.